

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10C/100/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816202983
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2017:8816202983.5

Rozhodnutie

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Martinom Kopinom v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Karadžičova 8, P. O. BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: J. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. N. XXX/XX, XXX XX G. Y. L., zastúpenej: Mgr. František Chochol, Kalinčiakova 10, 09301 Vranov nad Topľou, IČO:42339928 o zaplatenie sumy 1.917,81 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie 1.515,85 eur spolu s úrokom z omeškania z tejto sumy vo výške 8,75 % ročne od 7.5.2013 do zaplatenia zastavuje.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.
- III. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. O výške tohto nároku rozhodne súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 20.4.2016 žalobca navrhol, aby súd vydal tento platobný rozkaz: žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1917,81 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 7.5.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli spolu 20.8.2011 Zmluvu o pôžičke evidenčné číslo XXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej celkovú sumu pôžičky vo výške 5.505,72 eur. Podľa Zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať v 66 mesačných splátkach po 83,42 eur mesačne. Dňa podania žaloby uhradila z vyššie uvedenej sumy 2.417,61 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas v súlade so Zmluvou a podmienkami k zmluve žalobca 26.4.2013 listom - vypovedanie zmluvy vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Do dňa podania žaloby žalovaná dlžné splátky neuhradila. Celkovú výšku dlžnej sumy ku dňu podania žaloby tvorí istina 4.258,60 eur + náklady za vymáhanie pohľadávky v sume 76,82 eur - prijaté úhrady 2.417,61 = 1917,81 eur. Žalobca si neuplatnil zmluvnú pokutu evidovanú v Prehľade úhrad a splátok.

3. Žalovaná sa k žalobe prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrila tak, že so žalobou nesúhlasí, nakoľko je návrh nedôvodný a navrhuje ho v celom rozsahu zamietnuť a uplatňuje si náhradu trov konania ako aj náhradu trov právneho zastúpenia. Jednotlivé splátky úveru spočiatku riadne uhrádzala, ale postupne prišla o prácu a nebolo v jej možnostiach a schopnostiach ďalej uhrádzať jednotlivé splátky. Uvedenú zmluvu považuje za neplatnú, pretože samotná zmluva, ktorú uzavrela obsahuje ustanovenia napísané nečitateľným písmom takej veľkosti, že vzbudzujú pochybnosti o dobrom úmysle žalobcu. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodovaciu prax súdov. Vypovedanie zmluvy z 26.4.2013 nie je možné považovať za platné, pretože absentujú zákonné predpoklady na jeho uplatnenie. Výpoveď danú žalobcom s poukázaním na ustanovenia VOP - bod 12 ods. 12.1. resp. 12.2. nie je možné považovať za účinnú. Preto považuje vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru za neplatné a žalobu ako predčasne podanú navrhuje v celom rozsahu zamietnuť. Žalobca v opise východiskových skutočností v bode 1

žaloby uvádza, že jej poskytol pôžičku 5.505,72 eur. Uvádza, že nikdy jej takáto finančná pôžička v danej výške poskytnutá nebola. Jedná sa o reálny kontrakt, v rámci ktorého musí dôjsť k reálnemu odovzdaniu plnenia a v tomto prípade táto skutočnosť absentuje. Okrem toho považuje úrok za zjavne neprimeraný a v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka priečiaci sa dobrým mravom a teda absolútne neplatný.

4. Právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 11.11.2016 navrhol súdu zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia žalovanej pohľadávky. K návrhu právny predchodca žalobcu pripojil oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.9.2016 adresovanej žalovanej. Súd o tomto návrhu rozhodol uznesením sp. zn. 10C/100/2016-35 zo dňa 13.2.2017, ktorým pripustil, aby z konania na strane žalobcu vystúpil pôvodný žalobca a namiesto neho do konania vstúpil žalobca.

5. Podaním zo dňa 12.9.2017 právny zástupca žalobcu zobral žalobu v časti o zaplatenie 1.515,85 eur s prísl. späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Doplnil svoje vyjadrenie tak, že úverová zmluva je kontraktom konsenzuálnym a nereálnym a k jej vzniku došlo samotným uzavretím úverovej zmluvy. Úverová zmluva bola uzavretá platne a vznikol z nej záväzok žalovanej vrátiť poskytnutú sumu úveru formou splátok. Počas trvania sporu žalovaná uhradila ďalších 381,38 eur. Navrhol, aby súd pokračoval v konaní o zaplatenie sumy 401,96 eur s prísl. po čiastočnom späťvzati. Zároveň z dôvodu hospodárnosti konania navrhol, aby súd vo veci rozhodol bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

6. Na prejedanie veci súd nariadil pojednávanie. Nakoľko žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vyjadril svoj súhlas s konaním a rozhodnutím neprítomnosti jeho a jeho právneho zástupcu, súd dňa 13.9.2017 vykonal pojednávanie v jeho neprítomnosti. Právny zástupca žalovanej na tomto pojednávaní vyjadril súhlas so zastavením konania v zmysle čiastočného späťvzatie žaloby žalobcu s tým, že žalovaná si uplatňuje náhradu trov konania a to právneho zastúpenia. Žalovaná sa do veci vyjadrila tak, že žalobcovi pravidelne platí po 20,- eur a to každý mesiac a zaplatila im aj v ôsmom mesiaci 2017. Dali jej úrok 24 %, čo považuje za neúnosné. Na ďalšom pojednávaní dňa 3.10.2017 ospravedlnil neúčast právny zástupca žalovanej a požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že sa chcel vyjadriť k podaniu právneho zástupcu žalobcu zo dňa 12.9.2017. Nakoľko sa právny zástupca žalovanej vo veci vyjadril svojim podaním doručeným súdu dňa 9.5.2017 (čl. 40), súd nepovažoval ďalšie jeho vyjadrovanie vo veci za potrebné. Okrem toho, žalovaná sa na ostatnom pojednávaní vyjadrila, že ďalej úver spláca, preto súd považoval v súlade s hospodárnosťou konania za nevyhnutné vo veci čo najskôr rozhodnúť. Preto žiadosť právneho zástupcu žalovanej o odročenie pojednávania nepovažoval za relevantný podľa § 183 Civilného sporového poriadku a na pojednávaní dňa 3.10.2017 vo veci rozhodol.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, podaniami sporových strán a vykonal listinné dôkazy, a to: žalobu vo veci samej, Žiadosť a Zmluvu o poskytnutie účelovej pôžičky zo dňa 20.8.2011 - „Šanca“ na čl. 3, Všeobecné obchodné podmienky k tejto zmluve na čl. 4, Vypovedanie zmluvy zo dňa 26.4.2013 spoločnosťou Consumer Finance Holding. a.s. na čl. 6 a poštová doručka k tomu s dátumom prevzatia 2.5.2013 na čl. 7, Prehľad splátok a úhrad na čl. 8-9, Oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia spoločnosti Consumer Finance Holding. a.s. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom na čl. 16 a Plnomocenstvom k tomu na čl. 17, Odvolanie plnej moci advokátskej kancelárie Gallo, s.r.o. na čl. 18, Oznámenie o postúpení pohľadávky spoločnosti Consumer Finance Holding. a.s. za spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. z 30.9.2016 na čl. 32 a Návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu na čl. 30, Uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou 10C/100/2016-35 zo dňa 13.2.2017 o pripustení vystúpenia spoločnosti Consumer Finance Holding. a.s. ako žalobcu a vstupu spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. na jej miesto, vyjadrenie právneho zástupcu žalovanej z 5.5.2017 na čl. 40-41, podanie právneho zástupcu žalobcu zo 12.9.2017 obsahujúce čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 1.515,85 eur s prísl., vyjadrenie vo veci a súhlas s rozhodnutím bez účasti žalobcu.

8. Súd v súlade s § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“) zhodnotil vykonané dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo počas konania najavo a zistil tento skutkový stav:

9. Zmluvu o poskytnutí účelovej pôžičky so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. - právnym predchodcom žalobcu, uzavretou dňa 20.7.2011 si žalovaná u právneho predchodcu žalobcu mala požičať sumu 3.200,95 eur na účel výplaty jej dvoch predchádzajúcich úverov vyplývajúcich zo zmluvy uzavretej so spoločnosťou Slovenská požíčovňa dňa 2.4.2009 v sume 2.853,88 eur a spoločnosťou

Quatro dňa 21.10.2009 v sume 347,07 eur. Bola dohodnutá ročná úroková sadzba 23,97 % p. a., RPMN 23,97 %, priemerná hodnota RPMN 17,72 %, výška mesačnej splátky 83,42 eur v počte 66 mesačných splátok. Celková suma pôžičky bola dohodnutá vo výške 5.505,72 eur a celkové náklady spotrebiteľa mali predstavovať 2.304,77 eur. Listom z 26.4.2013 právny predchodca žalobcu vypovedal Zmluvu ku dňu 20.4.2013. Dlhá čiastka ku dňu vypovedania zmluvy mala byť v celkovej sume 2.894,95 eur. Pohľadávka, ktorá je predmetom sporu mala byť Zmluva o postúpení pohľadávky ku dňu 19.9.2016 postúpená právnym predchodcom žalobcu na žalobcu ako postupníka. Postupca - právny predchodca žalobcu listom z 30.9.2016 oznámil toto postúpenie pohľadávky žalovanej a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy žalobcovi. Súd uznesením sp. zn. 10C/100/2016-35 zo dňa 13.2.2017 pripustil, aby z konania na strane žalobcu vystúpil právny predchodca žalobcu a na jeho miesto do konania vstúpil žalobca. Podaním zo dňa 12.9.2017 právny zástupca žalobcu zobral žalobu v časti o zaplatenie 1.515,85 eur s prísl. späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

10. Na zistený skutkový stav súd aplikoval tieto právne normy:

11. Podľa §657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

12. Podľa §1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZSU“) účinného v čase uzavretia zmluvy (20.7.2011) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 1 ZSU tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

13. Podľa § 1 ods. 8 ZSU ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

14. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZSU výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

15. Podľa § 9 ods. 8 ZSU veriteľ alebo finančný agent nesmie ponúkať spotrebiteľovi výber rozhodného práva k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého zrejším cieľom je zbaviť spotrebiteľa práv, ktoré mu priznáva tento zákon.

16. Podľa § 11 ods. 1 Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak:

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

17. Podľa čl. 3 Účel použitia Pôžičky: Zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky „Šanca“ z 20.7.2011: Podpisom Zmluvy Klient žiada, aby sa z poskytnutej pôžičky uhradili podľa nasledujúcej špecifikácie jeho záväzky voči Spoločnosti a záväzky voči VÚB, a. s., kde Spoločnosť vystupuje ako Správca:...

18. Podľa článku 5 Vyhlásenie zmluvných strán citovanej Zmluvy, druhá veta: Zmluva nadobúda platnosť dňom jej podpísania posledným účastníkom zmluvného vzťahu a účinnosť dňom odoslania finančných prostriedkov na úhradu záväzkov Klienta voči Spoločnosti a/alebo VÚB, a. s..

19. Podľa článku 2, bod 2.2. Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou Zmluvy: Spoločnosť je oprávnená vydať Podmienky, ktoré upravujú vybrané vzťahy medzi (i) Klientom na jednej strane a Spoločnosťou na strane druhej (ii) Povinnými na jednej strane a Spoločnosťou na strane druhej na základe a v súvislosti so skutočnosťami uvedenými podľa bodu 2.1.vyššie.

Podľa bodu 2.3. Všeobecných obchodných podmienok: Tieto VOP a Podmienky sú prílohou Zmluvy a tvoria jej neoddeliteľnú súčasť a určujú časť obsahu Zmluvy, pokiaľ v Zmluve nie je výslovne uvedené inak.

20. Podľa článku 14 Všeobecné ustanovenia, bod 14.8 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú v zmysle Zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou (čl. 5, prvá veta Zmluvy): Zmluva obsahuje zmluvné typy:

- a) Úverová zmluva podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch a podporne podľa Obchodného zákonníka a/alebo,
- b) Kúpna zmluva podľa Občianskeho zákonníka.

Podľa §52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka ustanovenie o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak dali použiť normy obchodného práva.

22. Podľa §53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka za individuálne: za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ods. 3 citovaného Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom sa spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

23. Podľa §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa §565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa §37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

25. Podľa §39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

26. Podľa §39 a) Občianskeho zákonníka Úžera: neplatňuje právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sa sebe alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

27. Podľa § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (inde len „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 144 CSP: Žalobca môže vziať žalobu späť.

29. Podľa § 145 ods. 2 CSP: Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

30. Podľa § 146 ods. CSP Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

31. Na zistený skutkový stav súd aplikoval citované právne normy a vec takto právne hodnotí:

32. Na základe čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom so súhlasom žalovanej, ktorý odznel na pojednávaní, súd zastavil konanie v časti o zaplatenie 1.515,85 eur spolu s úrokom z omeškania z tejto sumy vo výške 8,75 % ročne od 7.5.2013 do zaplatenia.

33. V prevyšujúcej časti v prvom rade súd uvádza, že zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou hodnotí ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a násl. Občianskeho zákonníka, resp. Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru podľa zák. 129/2010 Z.z., čo v čl. 14, bod 14.8. Všeobecných obchodných podmienok ako súčasť Zmluvy potvrdzuje aj samotný žalobca, resp. túto skutočnosť nerozporuje.

34. Podľa čl. 3 Žiadosti a Zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5007648 uzavretej medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu, podpisom tejto Zmluvy Klient žiada poskytnutú pôžičku použiť na úhradu nasledovných pohľadávok Spoločnosti voči Klientovi: Nasleduje jedna pôžička divízie Slovenská požičovňa z r. 2009 a jedna pôžička divízie Quatro rovnako z r. 2009. Podľa článku 3 Podmienok poskytnutia pôžičky k Zmluve o poskytnutí účelovej pôžičky, bodu 3.1., Spoločnosť sa zaväzuje poskytnúť Klientovi Pôžičku na úhradu nesplatených pohľadávok určených v Zmluve. Podľa článku 5, druhá veta Zmluvy: Zmluva nadobúda platnosť dňom jej podpísania posledným účastníkom zmluvného vzťahu a účinnosť dňom odoslania finančných prostriedkov na úhradu záväzkov Klienta voči Spoločnosti a/alebo VÚB, a.s.. V zmysle bodu 2.2. a 2.3. článku 2 Všeobecných obchodných podmienok bol právny predchodca žalobcu oprávnený vydať aj podmienky Zmluvy o pôžičke tak, ako sú citované vyššie. Žalobca zrejme schválne tieto podmienky do tohto konania nedoložil, ale súd z množstva iných obdobných sporov má vedomosť o tom, že tieto podmienky pravidelne ku každému zmluvnému vzťahu vydával. Obsahom týchto podmienok bolo, že podpisom Zmluvy Klient požadoval o uskutočnenie prevodu finančných prostriedkov na účet spoločností uvedených v Zmluve a to za účelom úhrady pohľadávok Klienta voči spoločnostiam určených v článku 3 Zmluvy.

35. Podľa bodu 3.2 citovaných Podmienok k Zmluve o poskytnutí účelovej pôžičky podpisom zmluvy Klient požaduje o uskutočnenie prevodu finančných prostriedkov na účet Spoločnosti uvedených v Zmluve a to za účelom úhrady pohľadávok Klienta voči Spoločnosti určených v článku 3 Zmluvy.

36. Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí doby veci rovnakého druhu. Podstatnými náležitosťami tejto zmluvy je dohoda o:

- a) Prenechaní vecí (o reálnom odovzdaní).
- b) Druhovou určení vecí.
- c) Povinnosti vrátiť vec rovnakého druhu.
- d) Určení času vrátenia.

Zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou, na základe ktorej dochádza k reálnemu odovzdaniu vecí, spravidla peňazí. Zákonodarca reálnosť tohto zmluvného vzťahu vyjadruje slovami „prenecháva veriteľ dlžníkovi veci“ (§657 Občianskeho zákonníka), „dočasne poskytuje peňažné prostriedky“ (§2 písm. a) ZSU), prípadne „sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver“ (§2 písm. b) ZSU).

37. Smernica rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväžiť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky obstoje ako celok. Súdny dvor dokonca považuje ochranu spotrebiteľa podľa čl. 6 smernice za tak významnú, že sa má klásť principiálne na roveň vnútroštátnym pravidlám verejného poriadku a to v záujme vyššej kvality života.

38. Odvolací súd pripomína body 25-29 rozsudku Súdneho dvoja Európskej únie C-168/05 Mostaza Claro cit: „Systém ochrany zavedený smernicou vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah (rozsudok z 27. júna 2000, Océano Grupo Edirotrial a Salvat Edotres, C-240/98 a C-244/98, Zb. s. I-4941, bod 25).

39. Tento nerovný stav medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy (rozsudok Océano Grupo Edirotrial a Salvat Edotres, uť citovaný, bod 27).

40. Na základe týchto zásad Súdny dvor rozhodol, že možnosť súdu skúmať ex offio nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný zároveň na dosiahnutie výsledku stanoveného v čl. 6 smernice, teda zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou, a na prispievanie k splneniu cieľa stanoveného v jej článku 7, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok prispievajúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky Océano Grupo Edirotrial a Salvat Edotres, uť citovaný bod 28 ako aj z 21. Novembra 2002, Cofidis, C-473/00 Zb. s. I-10875, bod 32).

41. Táto možnosť priznaná súdu bola posúdená ako nevyhnutná pre to, aby bola pre spotrebiteľa zabezpečená účinná ochrana, najmä s ohľadom na nezanedbateľné nebezpečenstvo toho, že tento spotrebiteľ o svojich právach nevie, alebo má ťažkosť s ich uplatnením (rozsudky Océano Grupo Edirotrial a Salvat Edotres, uť citovaný, bod 26, ako aj Cofidis, uť citovaný, bod 33).

42. Ochrana, ktorú smernica priznáva spotrebiteľom, sa tak vzťahuje na prípady, v ktorých sa spotrebiteľ, ktorý s predajcom alebo dodávateľom uzavrel zmluvu obsahujúcu nekalú podmienku, zdrží namietania nekalej povahy tejto podmienky z dôvodu, že buď o svojich právach nevie, alebo preto, že je odradený od ich uplatňovania z dôvodu nákladov, ktoré by malo za následok súdne konanie (rozsudok Cofidis, uť citovaný, bod 34).“

43. Z vykonaných dôkazov a to samotného znenia čl. 3 Zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky a bodu 3.2 podmienok k zmluve o poskytnutí účelovej pôžičky je celkom zrejmé, že k žiadnemu reálnemu plneniu a poskytnutiu pôžičky žalovanej ako spotrebiteľke nedošlo. Nakoľko zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou, na základe ktorej má dôjsť k reálnemu plneniu z tohto dôvodu je možné túto zmluvu vyhlásiť za absolútne neplatnú s účinkami ex tunc.

44. Súd ďalej poukazuje na nesplnenie povinnosti dodávateľa rozčleniť dohodnuté splátky na časť započítavanú na istinu, úroky a iné poplatky podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZSU. Z dôvodu absencie splnenia tejto podmienky by bolo možné Zmluvu o pôžičke podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZSU považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Avšak pri konštatovaní, že k reálnemu poskytnutiu spotrebiteľského úveru žalovanej nedošlo a žalovaná ho ako spotrebiteľka čerpať nezačala, možno Zmluvu o poskytnutí účelovej pôžičky bez ďalšieho považovať za absolútne neplatnú (viď. vyššie).

45. Už len na margo súd poukazuje na dohodnutú výšku úrokov v rozpore s dobrými mravmi vo výške 23,97 % ročne, pričom v období uzavretia predmetnej Zmluvy dňa 20.7.2011 podľa údajov NBS (§1 Nariadenia vlády č. 238/2008 Z.z.) bola úroková miera spotrebiteľských úverov poskytovaných nad 5 rokov vo výške 13,58 % ročne.

46. Súd poukazuje na ďalšiu nečestnú praktiku dodávateľa finančnej služby - právneho predchodcu žalobcu a to mikroskopickú veľkosť písma uvedenú jednak v článku 4 samotnej Zmluvy ale predovšetkým Všeobecných obchodných podmienok k Zmluve, ktorá je bez pomôcok na čítanie prakticky nečitateľná. Súd tu poukazuje na ustálenú súdnu prax (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove

6Co/135/2012, 21Co/28/2012), podľa ktorej sa spotrebiteľ môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia a vyžadujú sa pomôcky (lupa, pravítko a pod.) práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní Zmluvy. Menšie písmo je nutné hodnotiť ako nepochopiteľný a zlý úmysel, ktorý nepožíva ochranu práva (porovnaj nález Ústavného súdu ČR I.US342/2009).

47. Pochybnosti vyvoláva aj samotné vypovedanie Zmluvy právneho predchodcu žalobcu. Vo výpovedi žalobca odkazuje na Zákon o spotrebiteľských úveroch a dohodnuté Všeobecné obchodné podmienky Zmluvy. Zákon o spotrebiteľských úveroch, možnosť vypovedania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere na určitú dobu nepozná, iba výpoveď Zmluvy uzavretej na dobu neurčitú (§14 ods. 2 ZSU). Aj takáto výpoveď Zmluvy na neurčitú dobu je viazaná na výpovednú lehotu. V tejto veci je výpoveď datovaná 26.4.2013 a podľa nej má nadobudnúť účinnosť spätne k 20.4.2013. Podľa článku 12, bod 12.2. Všeobecných obchodných podmienok Zmluvy je Spoločnosť oprávnená Zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu. Účinky výpovede nastávajú až okamihom vzniku skutočnosti podľa bodu 12.1. Všeobecných obchodných podmienok. Takéto zmluvné dojednanie súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Pri pochybnostiach o platnosti samotnej účinnosti výpovede Zmluvy je pochybná aj výška pohľadávky, ktorá mala byť postúpená právnym predchodcom žalobcu na žalobcu a tým aj aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

48. Súd sa právne vysporiadal aj s prípadným prekvalifikovaním nároku žalobcu voči žalovanej na plnenie z titulu bezdôvodného obohatenia. Ako však súd rozviedol vyššie, k reálnemu plneniu - poskytnutiu pôžičky právneho predchodcu žalovanej nedošlo. Žalovaná sa preto z titulu neplatného právneho vzťahu, z ktorého žalobca odvodzuje svoj nárok, nemohla bezdôvodne obohatiť. Preto z tohto titulu nemohol súd žalobcovi akýkoľvek nárok priznať.

49. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v spore plne úspešná, jej právny zástupca si uplatnil nárok na náhradu trov konania a súd mu ich priznal. O výške tohto nároku rozhodne súd samostatným uznesením, čo uviedol aj vo výroku rozsudku (porovnaj Uznesenie NSSR z 23.3.2017, sp. zn. 6Cdo/222/2016).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.